Yazılan, Okunan, Kopyalanan, İletilen, Saklanılan, Adrese Teslim Günlük E-Gazete - Yıl: 2 Sayı: 266

20 Mayıs 2003 - Fincanın İçindekiler

- Festivali Yaşamak ... Suna Keleşoğlu
- 19 Mayıs... Özeleştiri ve... ... Tunca Tünay
- Benim Sevgili Dostlarım ... Feride Masal

- KAHVE KREMALARI - CANNES FİLM FESTİVALİ ÖZEL...Zeynep Özbatur
- Milenyumun Mandalı...Sait Haşmetoğlu
- Dost Meclisi, Tadımlık Şiirler, Gereksiz Bilgiler, Biraz Gülümseyin, Birlikte Oynayalım, İşe Yarar Kısayollar, Damak Tadınıza Uygun Kahveler

Editör'den : Halay çekmeye devam!..

Merhabalar,

Uzanca bir haftasonu tatilinin ardından hepinize kucak dolusu selam ve sevgiler. Yüce Önder Atatürk'ün kurtuluş destanını başlattığı gün olan 19 Mayıs'ın 84. yıldönümünü kutladık hepbirlikte. 4 yıl sürecek bir özgürlük savaşının tohumlarının filizlendiği bu anlamın günün kutlaması hernekadar anlamsız tartışmaları beraberinde getirse de görkemliydi. Birtakım öğrenci grupları içinde yükselen çatlak seslere Milli Eğitim Bakanımızın da katılması, bence gereksiz bir tartışmanın alevlenmesini sağladı. Uzatırlar mı bilemiyorum. Ancak uzatmamalarında yarar olduğunu gayet iyi biliyorum.

Tartışılan neymiş? 19 Mayıs artık sembolik kutlamalardan arındırılıp, işin özüne dönülmeli, öğrencileri bir stada toplayıp gösteriş yapılacağına günün anlam ve önemini belirten çalışmalar yapılmalıymış. Haydaa!.. Beyler sizin o sembolik dediğiniz kutlamalar gençliğin Ata'sına olan bağlılığını haykırdığı, hepbirlikte omuzomuza bir bütün olarak spor yapabildiği yegane gün. Binlerce genci biraraya toplayıp yapılan kutlamalar, seyredenlerin gözlerini yaşartan enstantanelerin de yaratıcısı. Hele Gençlik ve Spor Bayramı başına eklenen "Atatürk'ü Anma" ile birlikte kutlanınca günün anlam ve önemi daha bir belirginleşiyor. Dünyada bir benzeri daha olmayan bu tür kutlamalardan neden hoşnut olmadığınızı anlatmanız mümkün mü acaba? Yoksa daha düne kadar gelmeye bile tenezzül etmediğiniz Ulusal Bayramlara katılmamanın bir başka yolunu mu arıyorsunuz? Kutlamaları tartışan öğrenci gruplarını ayrıca irdelemek gerekiyor tabiki. Ancak siz büyüklerimizin sanki gençliğin her dediğine kulak kabartıyormuş gibi bu türde çıkışlarına balıklama atlamasını anlamak en azından benim için güç oluyor bilesiniz. Siz isteseniz de istemeseniz de bu gençlik Ata'sını yığınlar halinde anmaya ve birlikte halay çekmeye devam edecektir. Bugün kendilerine zul gelen çalışmaları seneler sonra çocuklarına anlatırken de gözleri dolacaktır. Tıpkı benim olduğu gibi.

Bir sonraki sayıda buluşuncaya kadar bulunduğunuz yerden bir adım öne çıkın. Sevgiyle...

Cem Özbatur

ISSN: 1303-8923

ABONE FORMU

email@adresiniz

ABONE OL

ABONELiKTEN AYRIL

HTML TEXT

GÖNDER

Ömerir misin?

KISAYOLLAR

www.
pcakademi
.com

KAHVE KREMALARI - CANNES FİLM FESTİVALİ ÖZEL

Merhaba Sevgili Dostlar,

Bugün 19 Mayıs 2003 Pazartesi, muhtemelen siz bu satırları Salı günü okuyabileceksiniz. Kahve Molası yazarlarından Suna Keleşoğlu ile burada buluştuk ve sizlerde onun sayesinde bu yazıyı okuyabiliyorsunuz. Zira internet kafelerin önünde uzun kuyruklar var. Kendisi bu yazıyı alıp tape edip, editörümüze ulaştırdı.

Sevgili Dostlar, Cannes gerçekten büyük bir yer. Bir sinemacı olarak festival sırasında burada bulunduğum için çok mutluyum. Dünyanın en büyük festival ve film marketi olan Cannes'da plajlar tıka basa dolu...Denize giriliyor, öğlen çeşitli kurumlar partiler düzenliyor, Palace'ın önü hep dolu, kırmızı halılar, starlar, fotoğrafçılar, unutulmaz galalar... Gece yarısına kadar bitmeyen bir enerji var burada...Gece 22.30'da , 24.00'de bile gala var. Ayrıca bu yıl Fellini yılı ilan etmişler, denizin üzerine kurulan bir sinema perdesinden her gece Fellini filmleri gösteriliyor. Sokaklarda filmlerinin müzikleri çalıyor, bu arada saat 18.00'den sonra erkekler smokinli, kadınlar ise abiye olmak durumundalar. Aksi durumda hiçbir parti ve film gösterimine katılamıyorsunuz.

Gelelim 25 yıl aradan sonra burada yarışmaya seçilen "Uzak" filmine...İki gün önce burada gösterimi yapıldı. Salon 3000 kişilik bir salon, hıncahıç doluydu heryer...Bu arada filmi olan yönetmenler, yapımcılar ve temsil ettikleri ülkenin delegeleri, burada Noga Hilton Otelinden Renault Velsatis'lerle alınıyor, kırmızı merdivenlere getiriliyor. Sinema salonunda oturan izleyiciler, perdeden onların salona gelişlerini izliyorlar. İşte bu gurur tablosunu biraz daha anlatmam gerekiyor. Arabalar durdu ve Türkiye'den sevgili yönetmen Nuri Bilge Ceylan, filmin sanat yönetmeni Ebru Ceylan, oyuncular Nazan Kırılmış ve Feridun Koç, Sesam Başkanı Kadri Yurdatap, Ulusal Sinema Platformu Sözcüsü Sabahattin Çetin, Filmin Türkiye dağıtımcısı Özen Film'den Mehmet Soyarslan ve eşi, yine filmin yapımında önemli katkıları olan Fono Film'den Cemal Okan ve eşi kırmızı halılarda belirdiler. Herkes çok şıktı ve çok heyecanlıydı. Halılardan çıkıp salona girdiklerinde alkışlar uzun bir süre sürdü ve hepimiz filmi izlemeye koyulduk. Film bittiğinde alkışlar bitmedi...O kadar duygulu bir andı ki, bunun Türkiye'de manşetlerden inmemesi gerekir. Hatta canlı yayında izletilmesi gerekirdi...Umarım bu kadar olmasa da bunun önemini belirten haberler çıkıyordur. Tam 8 dakika süren alkıştan sonra, salondan çıktık. Bu yıl açılması konusunda epeyce problem yaşanan Se-Sam Standında, filmin şerefine bir davet verildi. İnanılmaz ilgi orada da devam etti...Türk şarapları, çerezleri ikram edilen partinin, bugüne kadar Türk standında gerçekleşen en güzel parti olduğu söyleniyor.

Bu arada yarışmada rakipler çok güçlü ancak şu ana kadar izlediğim yarışma filmleri örneğin Samira Makhmalbaf'ın (kendisi güçlü rakiplerden biri) filmi var ki, çok beğenmediğimi açıkça yazmalıyım, François Ozon'un Swimming Pool'u da zira öyle...

Yani Uzak'ın şansı yüksek. Dün yıldız tablosuda çok güçlüydü. Lütfen herkes iyi enerjilerini Uzak için göndersin.

Çünkü Nuri Bilge Ceylan, gerçekten iyi bir sinemacı, bu yarışmaya seçilmek bile çok önemliydi...

Sevgili Dostlarım,
Bu yıl Türkiye'den olmanın keyfini Cannes'da sürüyoruz. Her bakımdan Türkiye standı çok güzel oldu. Basından takip edenlerin bildiği üzere bu yıl açılmaması durumu söz konusuydu. Oysa en çok ilgiyi gören stand oldu. Uzak filmi ile ilgili röportajlar ve herşey burada oluyor. Çok ilgi görüyor...

Güneşin, plajların, şıklığın yaşandığı bu şehirde, herkesin kalbi sinema için atıyor. Bir filmin can bulduğu en önemli duraklardan biri olan Cannes'dan size kucak dolusu sevgiler...

Zeynep Özbatur

Yukarı

Cafe Azur : Suna Keleşoğlu

Festivali Yaşamak

Merhaba,

Şehir festival giysisine bürünmüş, ünlü konuklarını ağırlamaya hazırdı. Son makyajını da yaptıktan sonra, 12 günlük "herşey sinema için" startı verildi.

14 Mayıs'ta görkemli olduğu söylenen (zira ben açılış törenine denk düşen saatlerdeki İspanyolca kursumda olmayı tercih etmiştim) bir şekilde açılan festivalin ilk gösterimi bir fransız filmine ayrılmıştı. Kendine özgü aksanlı İngilizcesi ile Hollywood yapımlarına renk katan Penelope Cruz, bu seferde "Fanfan La Tulipe" isimli filmle fransız erkeklerinin gönlünü çalacağa benziyor.

Buralarda artık konuk olmaktan çıkıp yerleşik hayatın bir parçası olmaya başladığımdan mıdır nedir anlayamadım, ilk yıl izlediğim festivalin heyecanını bir türlü bulamadım bu sene. Birbirinden ünlü starların kırmızı halılarla kaplı merdivenlerdeki benzer gülümseyişleri ve halkı selamlamaları artık ilgimi çekmiyor. Bu sene beni merkalandıran ve heyecanlandıran tek şey, bir türk filminin yarışma bölümünde gösterilecek olmasıydı ve ayrıca birkaç gün önce buraya geleceğini öğrendiğim sevgili Zeynep'in buraya gelecek olması ve kahve molacılardan biri ile ilk kez tanışacak olmam da bu senenin güzel bir süpriziydi.

Daha önceki yazımda şehrin festivale hazırlanışından bahsetmiştim. Şimdi sıra şehre akın akın gelen insanlardaydı. Festival Çarşamba günü açılacaktı ama haftanın ilk gününden itibaren sokaklar insanlarla dolup taşmaya başlamıştı. Gerek festivale ve gerekse festival süresince devam edecek Film sektörünün fuarı niteliğinde olan "Marce du Film" e katılmak için gelen insanlar şehrin dört bir köşesindeki otellere yerleşmişlerdi bile.

Hem gösterim ve şovları ile hem de marketing ve satış kısmıyla sinemacıları çok ilgilendiren bu festivalin bir diğer süprizi, kendinden önce haberleri ile ortalığı kasıp kavuran "Matrix Reloaded" filminin bir anlamda Avrupa Galası olacak etkinliğine evsahipliği yapacak olmasıydı. Ayrıca Terminator 3 filminin Carlton Oteli'nin önünde insan seli yaratan tanıtımını ve Arnold'un bu vesile ile Cannes'da oluşunu da atlamamız lazım. Film gösterim bölümlerinde Hollywood yapımlarına rastlamak da zorluk çeksek de, şovun diğer parçası bu sayede tamamlanmıştı. Açıkcası Matrix sonrası gümbürtü kopartacak medya haberlerine ve sokaklarda izdiham yaratacak seyirci kalabalığına hazırlık yapmıştım, fakat ortamda bir nevi hayalkırıklığı havasının dolaşmasından filmi görmek konusunda acele etmemeye karar verdim.

Yine sokaklarda insanlar vardı, yine lokantalar dolup taşıyordu yine her yer sinema ile dolmuştu ama sonradan burada yaşayanlardan bazıları ile de ortak olduğunu anladığım benim kişisel görüşüm; bu sene yine yıldızlar vardı ama gökyüzü eskisi kadar parlak değildi.

Güvenlik önlemleri artırılmıştı ve SARS salgını nedeniyle Uzak Doğulu sayısı sanki daha azdı. Geçen senelerdeki davetiye bulma kolaylığını bu sene yaka kartlarımız olmadığı için yaşayamasak da, festival boyunca şehir dışındaki sinemalarda tekrar edilen filmlerin yer aldığı Cannes Cinephiles etkinliklerini takip edebilme imkanı bulduk ve festival sonuna kadar buradaki filmleri izlemeye devam edeceğiz.

17 Mayıs saat 16.00'da beklenen an gelmişti ve biz arkadaşım Suzanne sayesinde "Uzak" için iki davetiye bulmuştuk. Kapıda film ekibinin gelişini kameraya kaydetmeyi beklerken kendimizi kırmızı halılı merdivenlerde festival sarayının büyük salonuna girerken buluverdik. Onların kırmızı halıda yürüyüşlerini ise, balkonda oturduğumuz koltuklardan salona kurulu dev ekrandan izleme olanağı bulduk. Daha sonra Sesam standında gerçekleştirilen ve yönetmen N. B. Ceylan ve ekibin de katıldığı kokteyle doğru yöneldik. O ana kadar Zeynep ile sadece telefonla konuşabilme fırsatım olmuştu. Cuma günü hoşgeldin diye telefon açarken o sesin sahibini, kokteylin girişinde gülen gözlerinden tanıyacağım içime doğmuştu sanki. Ve Suna ile Zeynep tanıştılar.

Uzak filminin galası ve kokteyle ilgili çok güzel ve özel ayrıntıları kahve kremalarında okumak için ben de sizler kadar sabırsızlanıyorum.

Pazartesi günü tekrar buluşmaya karar verdik, sizlere selamlarımı göndereceğim onunla. Kahve Molasında ilk merhaba dediğim yazımdaki gibi

Deniz ve güneşin cilveleri arasında,
Şehrin deniz kokan, parfüm kokan, nem kokan, kahve kokan
Tüm kokularını içime çekip,
Kumlara değen ayaklarımı denizle buluşturacağım.
Sokaklara, ağaç gölgelerine bir de mavi sandalyelere izimi bırakacağım,
Bu yazı sizi keyiflendirdiyse beni bulasınız diye...

Unutmayın mavi sandalyelerde sizleri de buraya bekliyor olacağım.

SunA.K.
Cannes-18.05.2003
skelesoglu@eudoramail.com

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Has Kahveci: Tunca Tünay

19 Mayıs... Özeleştiri ve...

Bu gün senin bayramın genç arkadaşım. Dün benim bayramımdı oysa. Gencecik ve umutlu bir öğrenci olduğum günlere geri döndüğümde, öncelikle orta öğretimimi sürdürdüğüm küçük bir taşra kentindeki okulum aklıma düşüyor. Eğitmenlerimizin hepsi Atatürk' ün ilke ve devrimlerine içten bağlı ve özveriliydiler. Bize kalıplar biçiminde öğretmediler Atatürk'ü, ezberletmeden anlatmaya çalıştılar. Herşey bir yana, yalnızca bunun için, şimdi adlarını bile anımsamadığım ve sanırım çoğu artık yaşamayan eğiticilerime, o küçücük kentin büyük insanlarına saygım sonsuz. Öylesine önemserlerdi ki bizi, onların bu duygusu giderek sıcacık bir özgüvene dönüşürdü hepimizde. Biz de kendimizi önemser ve geleceğe aracılığımızla uzanacak olan ülkemiz adına her zorluğu aşacak kadar güçlü bulurduk kendimizi o günlerde. Ülkemizin gelişimine, kendi gelişimimizce katılabileceğimize öylesine inançlıydık...

Her bayram gerçek bir şölendi o günlerde. Aylar önceden coşkuyla bayram törenlerine hazırlandığımızı anımsıyorum Geceler boyu, yatağımda, lamba ışığında, törende okuyacağım şiiri öğrenmeye çalışırken, içimi doldurup gözlerimden akmaya hazır yaşlar şu an gene göz pınarlarımdan indi inecek... O günlerin coşku dolu yaşları, bu gün içimi acıtan, buruk gözyaşları oysa.

Yansız olarak geçmişe baktığımda, gözlediklerim, asla savunamayacağım onca olumsuzlukla dolu ki ... Bize düşen görevleri yapabilseydik, sizin bayramınız gerçek bayram olurdu genç arkadaşım. Biz yaşlılar, gençleri yetersiz buluruz çoğunlukla. Sorumluluk bilincinizin gelişmediğini, giderek bozulduğunuzu düşünür, kendinize bile yararınız olmadıkça ülkeniz adına da iyi şeyler yapacağınıza inanmayız, dahası küçümseriz sizi. Oysa büyük bir düşünür "bir ulusun gençleri bozulmaz, o ancak yetişkinleri bozulduğu zaman bozulur" diyor. Bu düşünceye içtenlikle katıldığımı üzülerek söylemeliyim. Sizi yeterince önemsememizin kökeninde özgüvenimizin yok olması yatar aslında. Sizden önce, bize armağan edilen bayramı hak edemediğimizi ne denli görmezden gelsek de, biz sürekli bu gerçekle yaşıyoruz ...

Ülkemizin bu günlere gelmesinde -bilerek ya da bilmeyerek- hepimizin payı var. Ülkeye sahip çıkma adına kırk yöne dağıldık öncelikle. Her yol diğerine kapandı. Birbirimizi düşman saydık. Sinsice değil, açıkça ve çabucacık değiştirip, giderek yok ediverdik etik (ahlak) değerlerimizi. Gelişimi, zengin olma sanıp ve saygıyı bu tür kazanmayı yeğledik. Etek ucuna, beş emekçinin günlerce döktüğü alın teri arma olmuş bir el giysisini sarınmak oldu ayrıcalığın adı. "Borç yiyen kesesinden yer" sandık önceleri. Oysa, her tükettiğimizle aslında sizi borçlandırdık. Bu bizim ve ülkemizin yaşam biçimi oldu giderek. Yönetemedik, yönetilemedik ve bu günlere geldik. Kısaca, biz, geleceğimize sahip çıkamadık genç arkadaşım.

Aslında, geçmişten bu güne neler taşıdığımızı en iyi siz biliyorsunuz . Onarılması belki de en zor olan, size taşıdığımız umutsuzluk ve geleceğe güvensizlik duygusu. Çoğunuz istediğiniz koşulda eğitim yapamıyorsunuz. Bunu bir şekilde becerseniz de de yaptığınız eğitim size yaşamınızı sürdürme olanağı sağlamıyor artık ülkemizde. Birçoğunuz başka ülkelere kaçıp yaşamınızı güvenceye almak istiyorsunuz. Sizi kınamıyorum, haksız değilsiniz üstüne üstlük. Ama başka yaşamlarda ne denli rahat etseniz de, içiniz kendi gün ışığınızda uyanmayı isteyecek. Zamanı geldiğinde, bildiğiniz ay ışığınızda ve geçmişte yaşadığınız evin yeni bahçesinde sizi umutla bekleyen çam ağacınızın kokusunu içinize çekerek, ninni söylemek isteyeceksiniz bebeğinize.Ve en önemlisi kendi bayrağınızın dalgalanmadığı bir gökyüzü, size hep soluk gelecek genç arkadaşım.

Söylemesi zor ama, siz pes ederseniz , biz temelli beceriksiz olacağız. Bizim geçmişimizi iyi gözleyin ve yaptıklarımızı, yapamadıklarımızı bir bir saptayın. Belki, yalnız bozduklarımızı onarmak bile uzun bir süreç alacak genç arkadaşım, ama; siz geleceğinize sahip çıkıp çağı yakaladığınızca, üretebildiğinizce ve ürettiğinizi paylaştığınızca, çocuklarınız 19 Mayıs'larda gerçekten bayram ederken, kıvançla, onurla ve göğsünüzü gere gere ardında duracaksınız onların. Bu duyguyu, özellikle bu gün yaşamak için neler vermezdim ki...

Tunca Tünay 19 Mayıs 2003
ttunay@superonline.com

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Kahveci Köyün Kavalcısı : Feride Masal

Benim Sevgili Dostlarım

İlkokul yaşlarımda bir hikaye okumuştum. Hikayenin kahramanı olan çocuk, odasına, kapıyı aniden açarak girer, içerdeki eşyaları, oyuncakları hareket halindeyken yakalamaya çalışırdı. Onların canlı olduğuna inanır, bunu insanlara göstermediklerini düşünürdü. Uzun zaman ben de öyle yaptım: Birden girerdim odalara, aniden çevirirdim başımı aksi yöne, yakalayayım diye. Bunu başaramadım ama cansız gibi görünen her şeyin bir ruhu olduğuna inandım. O nedenle de hep sevdim eşyalarımı, ayrılmak hep zor geldi.

Geçenlerde bir arkadaşım altı yıldır kullandığı arabasını satıp, çok genç yeni bir araba aldı. Yeni arabasını aldığı gün eskisini galeriye bırakıp, tamamen unuttu. Arkasından tek laf etmedi, hiç üzülmedi. Oysa bir başka arkadaşım aynı mahalleden birine sattığı arabasını yıllar sonra bile caddede gördüğünde durur, geçişini gülümseyerek izlerdi. Bir başkası arabasına 'Boris' adını vermiş, arkadaşını anlatır gibi bize Boris'i anlatırdı.

Ben arabasını, kitabını, kalemini, biblosunu, giysisini seven insanların yumuşak, duygulu, iyi niyetli olduklarına inanırım. Arabasını satıp da eskisini hemen unutan arkadaşım gibi insanların da katı, duyarsız olduklarını düşünürüm hep. Etrafınızdaki insanları inceleyin bana hak vereceksiniz.

Yıllarca çayımı içtiğim fincanın kulpu kırıldığında onu atmak hainlik gibi gelir bana. Böylece ev, işe yaramayan yaralı eşyalarla dolup taşar. Elbette bu eşya sevgisini abartmamak gerekir. Akşam çıkmanız gerekiyorsa, 'Bir dakika kitabıma bir sorayım, bu akşam okunmak istiyor mu?' diyorsanız pek normal sayılmazsınız. Ama yalnız yaşayan biri olarak, her dışarı çıktığımda veda etmem gereken bir iki vefakar dost hep bulurum evde.

Bakın, karşımda sevgili bir arkadaşımın yıllar önce hediye ettiği küçük cam kedi biblosu duruyor. Bana bakıyor, ne zaman ondan sözedeceğimi düşünüyor büyük ihtimalle. Bu cam kedinin okuma yazma bilmediğini biliyorum elbette, ama benim zihnimi okuduğundan da kuşkum yok. Bu nedenle onun adını geçirmem şart bu yazıda: Küçük cam kedi.

Sonra, su bardağım, hemen yanımda, 'Ben, ben..' diyen sesini duyuyorum. Etrafa bakmaya korkuyorum şimdi. Kime baksam, gözlerimin içine baktıklarını 'Beni de anlat' demek için bekleştiklerini biliyorum.

Bu odaya evden sadece lap top'umu, su bardağımı, cam kedimi ve birkaç kitap getirebildim. Annem ve doktorlar daha fazlasına izin vermediler. Evdeki sevgili dostlarımla vedalaşmam epey uzun sürdü. Annem bile dayanamadı, bu ayrılığın duygusallığına, ağladı, bana göstermemeye çalışarak gözyaşlarını sildi.

Bugün burada ilk günüm. Annem biraz sonra gidecek. Burada ne kadar kalacağım belli değil. Evden biraz ani ayrılmak zorunda kaldım. Herkesle vedalaşamadım. Her gün kullandığım çatal ve kaşığım akşam saat yedi gibi yokluğumu hissedecekler, kim söyleyecek onlara bir kaç gün dinlenmem gerektiğini. Annemden istesem, benim yerime onlarla konuşmasını yine kızar mı bana acaba? Canım anneciğim, yakasındaki üzüm salkımı inci iğneyi ben almıştım ona. İğneyi ilk gördüğümde beğenmiş, ama hiç ilişki kuramamıştık. Bu ilk defa oluyordu. Sonraları annemin yakasından bana gülümsedi. Utangaç utangaç başladı ilk sessiz konuşmalarımız. Şimdi iyi dostuz. Annem bana yapmam gerekenleri sıralarken, yakasındaki üzüm salkımı 'Üzülme, nasıl olsa ziyaretine annenle birlikte hep geleceğim' diyor.

Eeeee akşam oldu. Lap top'um uyudu. Cam kedi uyukluyor, benimse hiç uykum yok. Doktor gelecek demişlerdi o da ortada yok. Televizyonum ne düşündü acaba, bu akşam açılmayınca?

- Aa doktor bey iyi akşamlar. Ben de sizi bekliyordum.
- Nasılsınız Sedat bey? Bir kaç gün bizim misafirimiz olacaksınız. Bu arada size verdiğimiz ilaçları düzenli olarak içmeyi unutmayın. Zaten Selma Hanım da size yardımcı olacak.
- Doktor Bey, boynunuzdaki stetoskopu değiştirmeniz mümkün mü? Beni hiç sevmedi. Şaşırmayın, biliyorum çünkü demin siz bakmazken bana dilini çıkardı!

Feride Masal

Yorum Oku / Yaz Yukarı

Milenyumun Mandalı : Sait Haşmetoğlu

Editör'den Önemli Not: *Sevgili Sait Haşmetoğlu'nun e-romanı görsel öğelerle süslendiğinden, devamını ve önceki sayılarını aşağıdaki adresten tek tıklamayla okuyabilirsiniz. Üşenmeyin... Tıklayın...*
http://www.kahvemolasi.com/xfiles/mandal_107.asp

Devamı var

Yukarı

Dost Meclisi

Kahve Molası'nın sürekli ve sabit(!?) bir yazar kadrosu yoktur. Gazetemiz, siz sevgili kahvecilerden gelen yazılarla hayat bulmaktadır.
Her kahveci aynı zamanda bir yazar adayıdır. Bu bölüm sizlerden gelecek minik denemelere ayrılmıştır.
Yolladığınız her özgün yazı değerlendirilecektir. Siz sevgili kahvecilere önemle duyurulur.
Kahve Molası bugün **3.256** kahveciye doğru yola çıkmıştır.

Yukarı

Tadımlık Şiirler

Buluşma Hüznü

Uçurumlar oyuyor yüreğime birileri
eski bir testerenin paslı hüznüyle,
üstüne yağmur çiseliyor çocukluğumun.
Ben mi? İncecik özenlerle durmadan
güneşin doğuşunu işliyorum
kuşların konamadığı gök/yüzüne! ..

Korkularıma çiçek adları veriyorum,
kalemin kağıtla buluştuğu o ilk ayrılıkta
sevebiliyorum elimin okşama hünerini.
Ömrüm dibine çöken zaman tortusu
getirmese de bir daha geri
öptükçe ağzının ipekleşen servetini!

Aşkın adı gülüşün oluyor arındıkça,
yüzün ben tarlası, eteğinde dağçilekleri
ve bir sincap sevecenliği bakışlarında.
Ayın erken doğuşudur mahçupluğun:
güzdür ve değirmenler susuzdur,
unum yok benim, güneşim paranoya! ..

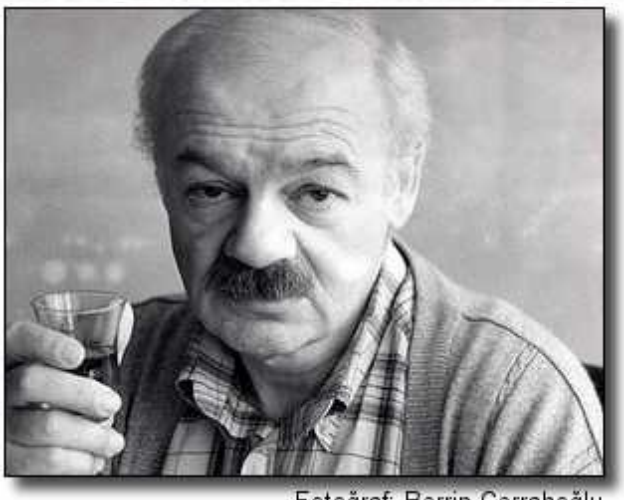
Fotoğraf: Berrin Cerrahoğlu

Ele veriyor kadının biri içyüzünü,
bir başkası ağlamamak için gülüyor:
sonunda mağarayı buluyor kör yarasa.
Anlıyorum yine de tüm olup bitenleri,
'cep'im kapsama dışı
buluşma ihtimalim yanımdaysa! ..

Hüseyin Atabaş

<#><#><#><#><#><#><#>

Sen Varsın Diye

" Sen varsın diye kestim ağaran sakalımı,
dişlerimi fırçaladım, söküğümü diktim.
Sen varsın diye aldım yaşamın tozunu,
sularım aydınlanıyor sen varsın diye.

Bir dağbaşı kasabasıydım eskiden,
gündüzü boran, geceleri zehir zıkkım.
Sen alıp indirdin beni gerçekliğime,
sen varsın diye kendimle barışığım.

Ormanın uğultusundan sızan reçine,
mermerin çatlağından akan su oldum.
Yeni bir dünya buldum eski gövdemde,
sen varsın diye işte bütün bunlar! ..

Yalan söyleyemiyorum artık kendime,
varsıllığın aşk olduğunu öğrendim.
Şairler yerinsin istedikleri kadar,
şiirim yerini buldu sen varsın diye."

Hüseyin Atabaş

Yukarı

Gereksiz Bilgiler : Derleyicibaşısı Bahçıgöz

Dünya'da En Çok Söylenen Şarkı

Dünyada en çok söylenen şarkı, “Happy Birth Day”... Türkiye’de “İyi ki doğdun” veya “Mutlu yıllar sana” olarak bilinen ve doğum günlerinde söylenen bu şarkının telif hakkı, Warner/Chappel Müzik şirketine ait. Ticari amaçla kullanıldığı her yerde şirkete ödeme yapma zorunluluğu bulunan bu şarkıdan şirketin, yılda yaklaşık 1 milyon dolar gelir elde ettiği tahmin ediliyor.

Dünyanın en çok söylenen şarkısı, 1893’de ABD’nin Kentucky kentinde öğretmen iki kız kardeş tarafından, öğrencilerinin sabahları söylemeleri için bestelenmişti.

Yukarı

Biraz Gülümseyin

Trakyalı Amca

Yaşlı bir amca eşeğinin üzerinde karayolunda seyretmektedir. Bunu gören trafik polisleri amcaya takılmak isterler ve durdururlar.
Polis: Be amca, neçin dakman golanı? (Golan:Emniyet kemeri)
Amca: Dakmam be işte!
Polis: E bak gördün mü, şimdi ceza keseceyik.
Amca: Kes bakalım ne keseceysan da gidecem, acele işim var.
Polis: Peki amca, cezayı sana mı yazalım yoğsam eşeğe mi?..
Amca: ???
Polis: Yani cezayı sana yazarsak 5 milyon ödeycen, eşeğe 3 milyon ödeycen.
Amca: Bana kes o zaman.
Polis: Neden sana keseyoz amca?
Amca: Onun sicili temiz ossun polis yapcez onu!

<#><#><#><#><#><#><#>

Silahta yaratıcılık bu olsa gerek!...

Yukarı

Birlikte Oynayalım : Presented by Enishte

Yeni Soru : 8 - Çocukluğumuzun en çok okunan kitaplarındandı, kırmızı ceketli urbalara hücuuum :-)

ÇELİK - ..1.. - ..2.. - ..3.. - **BİLEK**

asesen@turk.net

Yukarı

Kıraathane Panosu

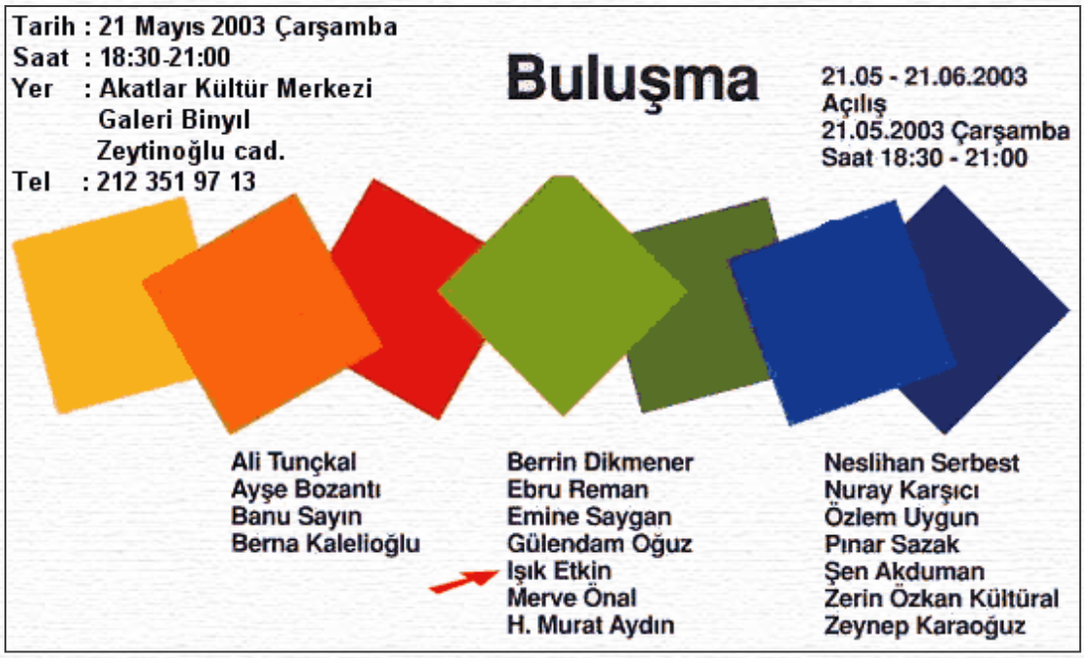

Yukarı

İşe Yarar Kısayollar - Şef garson: Akın Ceylan

http://www.hho.edu.tr/muze/muze.htm
Hava Harp Okulu, Havacılık Müzesi. ...Müzenin yeni yeri olarak Atatürk Hava Limanı'nın arkasında Yeşilköy banliyö istasyonunun hemen yanında yer alan askeri birliklerin çevirdiği 15.000 m2 lik bir alan seçilmişti.1974 yılı başında başlayan inşaat çalışmaları 1983 yılına kadar sürdü. Modern müzecilik anlayışında yapılan müze 16 Ekim 1985 te ziyarete açıldı... Hem kendiniz hem de çocuklarınız için tavsiye ediyorum.

http://www.yasamdersleri.com/yazi.asp?id=1073
...Yola çıkınca çenem düşüyor, kalemim açılıyor. Kendimle yalnız kalma imkanını elde ediyor, kendimle dertleşebiliyorum bu sayede. Hayatımın dönüm noktaları da hep seyahatler sırasında yaşanıyor. Doğrularım ve hatalarım seyahetler sırasında planlıyorum... Yazılar, sohbetler, forumlar, denemeler ve içinizden gelen her şey...

http://www.camocagi.org/
Daha önce tanıtım sayfasını verdiğim cam ocağında yeni dönem çalışmaları başladı. ...Cam Ocağı'nın, kısa süreli cam ve seramik atölye çalışmaları başlıyor.Cumartesi günleri gerçekleştirilecek iki saatlik cam atölyesinde camla tanışabilir, Salı ve Cumartesi günleri gerçekleştirilecek bir günlük seramik atölyesinde raku tekniğiyle kendi çalışmalarınızı üretebilirsiniz...

http://www.menderes.k12.tr

Menderes İlköğretim Okulu, İzmir...Çocukluğum, küçük bir köyün iki katlı bir evinde geçti. O yıllarda, bahçemizdeki dut ağacının gökyüzünün sonsuzluğuna uzandığına inanırdım. Mayıs ayı geldiğinde dutlar sararmaya başlardı. Akşamüstleri rahat bir dala oturur; bir taraftan bal gibi dutları yerken tarifi imkansız bitimsiz hayallere dalardık...

Yukarı

Damak tadınıza uygun kahveler

Web Nuke v1.1.0007 [760k] W98/2k/XP FREE

http://wwwnuker.tripod.com/webnuke/

Bir başka pop-up katili program daha. Internet Explorer5.01 ve üstü kullanıyorsanız bu programı da rahatlıkla kullanabilirsiniz. Öldürmek istediğiniz pop-up ları kendiniz belirliyor ve bir daha rahatsız edilmiyorsunuz.

Yukarı